

Vi får formentligt ikke rokket ved, at det er et flertal i Folketingets opfattelse, at vi skal have fri abort. Det ville jeg gerne have gjort. Men jeg synes dog at være forståelse for, at det er yderst kompliceret, og at vi som samfund i dag ikke gør nok i forhold til at forebygge de mange uønskede graviditeter, ikke gør nok for at sikre rådgivning i forhold til de kvinder, der står og skal overveje abort, og måske ikke gør nok i forhold til den sociale indsats, der også er vigtig for at hjælpe de familier, de kvinder, som måske får handicappede børn, sådan som jeg tror hr. Søren Søndergaard var inde på.

Det synes jeg lover godt i forhold til den aborthandlingsplan, som vi må forvente sundhedsministeren snart kommer med efter det pålæg, han og regeringen fik i forbindelse med forespørgselsdebatten sidste folketingsår.

Jeg mener, der er basis for i den sammenhæng at diskutere mange af de initiativer, som jeg føler at faktisk alle ordførere er interesseret i, der skal tages på de områder her.

Uanset om vi taler om gravide kvinder før 12. svangerskabsuge eller efter 12. svangerskabsuge, så kan vi ikke lukke øjnene for, at vi også fra Folketingets side har et ansvar, og også med den lovgivning, der er givet, er med til at påvirke det valg, som kvinden rent faktisk træffer.

Hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet var inde på, at om ikke andet så kunne vort beslutningsforslag måske være med til at lægge pres på Sundhedsstyrelsen og justitsministeren, og pegede jo på det helt klare problem, at jordemødre og sundhedspersonale i dag ikke har nogen retningslinjer at forholde sig til, hvis det rent faktisk sker – hvilket sker – at en sen provokeret abort faktisk viser sig at være et levedygtigt barn. Her står vi i et retstomrum, og jeg vil også godt sige her, at det kan vi ikke leve med; det kan specielt sundhedspersonalet ikke leve med.

Med disse kommentarer til nogle af ordførerindlæggene – jeg har ikke kommenteret alle – vil jeg godt igen takke alle ordførere for deres indlæg og også for en, synes jeg, konstruktiv debat.

Jeg ser frem til den videre udvalgsbehandling og til, at debatten om den øvre grænse for abort kan fortsætte. Hvor der til syvende og sidst kan ligge et politisk flertal, kan jeg ikke se. Jeg fornemmer, at justitsministeren og regeringspartierne er afventende i forhold til, at regeringen tager et initiativ.

Det må vi andre måske så affinde os med, når vores forslag kommer til afstemning. Men jeg vil i hvert fald godt afslutte debatten her i dag med at sige tak til ordførerne for den positive modtagelse i den forstand, at man har deltaget aktivt og positivt i den debat, som vi også har villet rejse med vort forslag.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg nåede ikke at få ordet, da hr. Søren Søndergaard var på talerstolen og indirekte beskyldte os, der støttede Kristeligt Folkepartis forslag, for at have en skjult dagsorden; det var noget med, at nu ville vi også afskaffe retten til den fri abort inden 12. svangerskabsuge. Det er overhovedet ikke det, der er tale om. Det vil jeg slå fast med syvtommersøm.

Dagsordenen i dag er en helt anden for os. En helt anden. Jeg mener stadig væk, at man som kvinde har ret til at få foretaget abort inden den 12. svangerskabsuge. Det er ikke det, der har været på dagsordenen i dag; i dag taler vi om levedygtighedskriterium eller ej, og det er dér, mine betænkeligheder ligger, og det er dér, jeg synes, der er behov for en afklaring.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil også gerne som afrunding på debatten sige tak for en god og konstruktiv debat. Jeg har selv, og jeg ved også, at det gælder mine medarbejdere i dag, som har overværet debatten, fået god inspiration til det videre arbejde, vi nu skal i gang med for at afslutte vores udarbejdelse af et lovforslag, som vi kan sende til høring.

Og jeg skal love fru Birthe Rønn Hornbech, som stillede mig det konkrete spørgsmål under debatten, om vi ville oversende lovudkastet til Folketingets Retsudvalg, så Retsudvalget undervejs også er i stand til at følge med i debatten, også den debat, der kommer på baggrund af den brede høring, som vi vil lave i Justitsministeriet på baggrund af det konkrete lovforslag, at vi vil imødekomme det ønske.

Jeg tror – og det kan man vel også konkludere på debatten, at der fra anden side og også fra dem, der i dag er kommet med meget positive tilkendegivelser, og som endda, hvis det kom til afstemning, ville stemme for Kristeligt Folkepartis forslag – at der bag de tilkendegivelser vel er en fælles holdning, når vi taler om et levedygtighedskriterium, en øvre grænse, som jeg selv personlig er tilhænger af, som er baseret på levedygtighedskriteriet, men at det